

Наша

реч

НОВОГОДИШЊЕ ИЗДАЊЕ

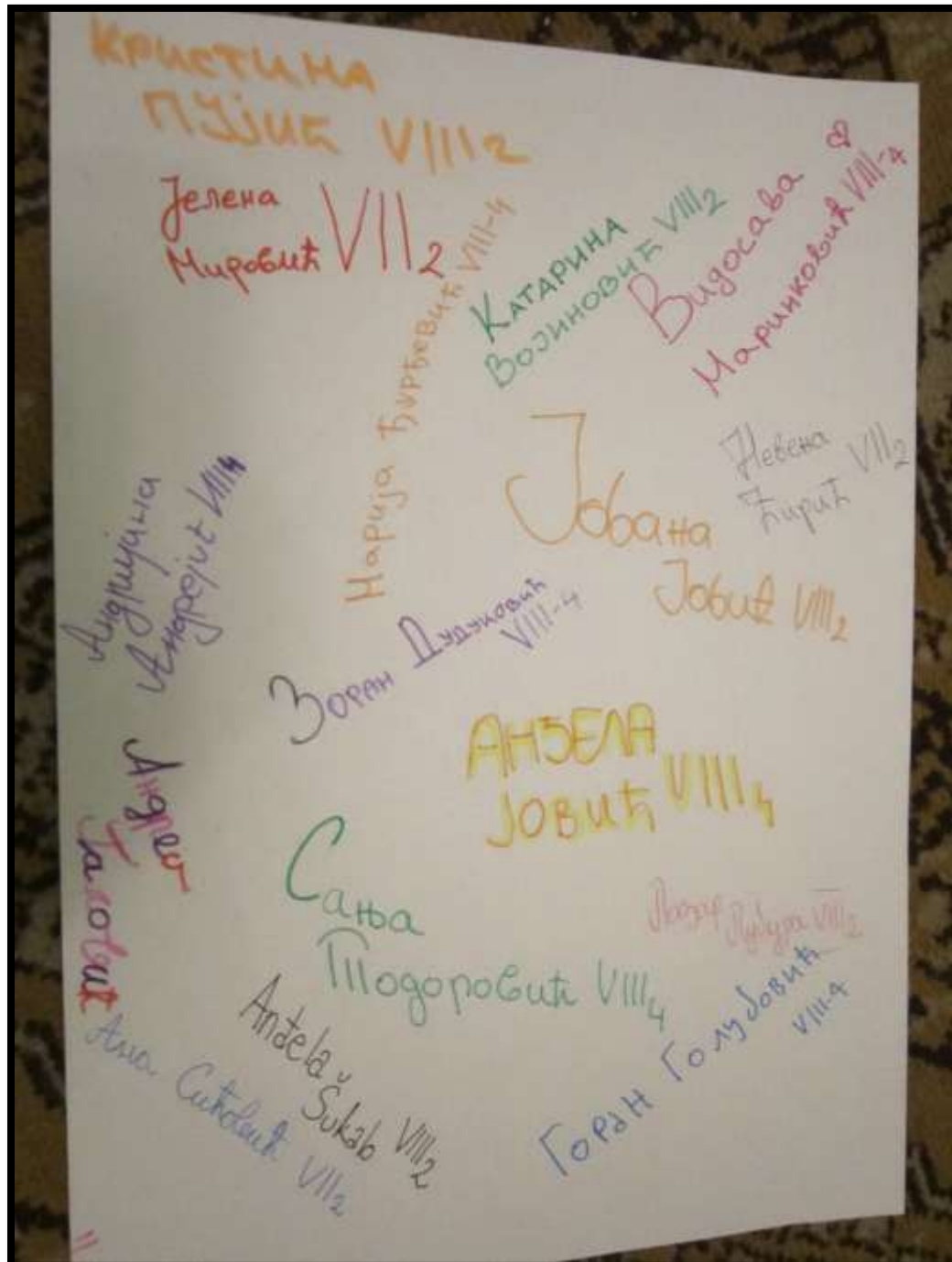
ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК ЈЕЛЕНА ДРАГОВИЋ

Драги наши читаоци,

Велико нам је задовољство да вам представимо новогодишње издање школског часописа **Наша реч**. У овом издању настојали смо да вас упознамо са занимљивостима и актуелностима из школског живота, али и да са вама поделимо празничну атмосферу присутну у нашој школи.

Дугујемо захвалност колегиницама које су својим прилозима учиниле да школски часопис буде богатији и садржајнији, а то су: учитељица Маријана Поповић, учитељица Лана Костић, учитељица Марина Праизовић, учитељица Мирјана Вишекруна Марковић, учитељица Нада Сарих, професорка српског језика Борка Вујичин.

Посебно морамо поменути и истаћи ученике који су чланови наше редакције и који су својом посвећеношћу, креативношћу и ентузијазмом учинили да овај часопис постоји.

Желимо вам да уживате у нашем школском часопису бар онолико колико смо ми уживали припремајући га.

Школске

актуелности

У Основној школи „Стефан Дечански“ постоји једна лепа традиција на коју смо сви поносни и трудимо се да је очувамо – то је одржавање Ученичког дана. Наиме, једанпут годишње у нашој школи ученици и наставно особље мењају улоге и ова замена је и једнима и другима изузетно занимљива и подстицајна. Ученици добијају прилику да осете како је у кожи наставника, домара или директора, а одрасли бар за тренутак могу да се врате у школске дане и присете се како им је некада било.

Током организовања Ученичког дана настале су и многобројне симпатичне анегдоте, које се и данас радо препричавају. Замислите ситуацију у којој се током одржавања ученичког дана у школи појављује човек који тражи директора и у његовој канцеларији затиче једног од наших ученика. Дијалог отприлике тече овако:

- Добар дан.
- Добар дан. Изволите?
- Треба ми директор школе.
- Ја сам. Како могу да Вам помогнем?

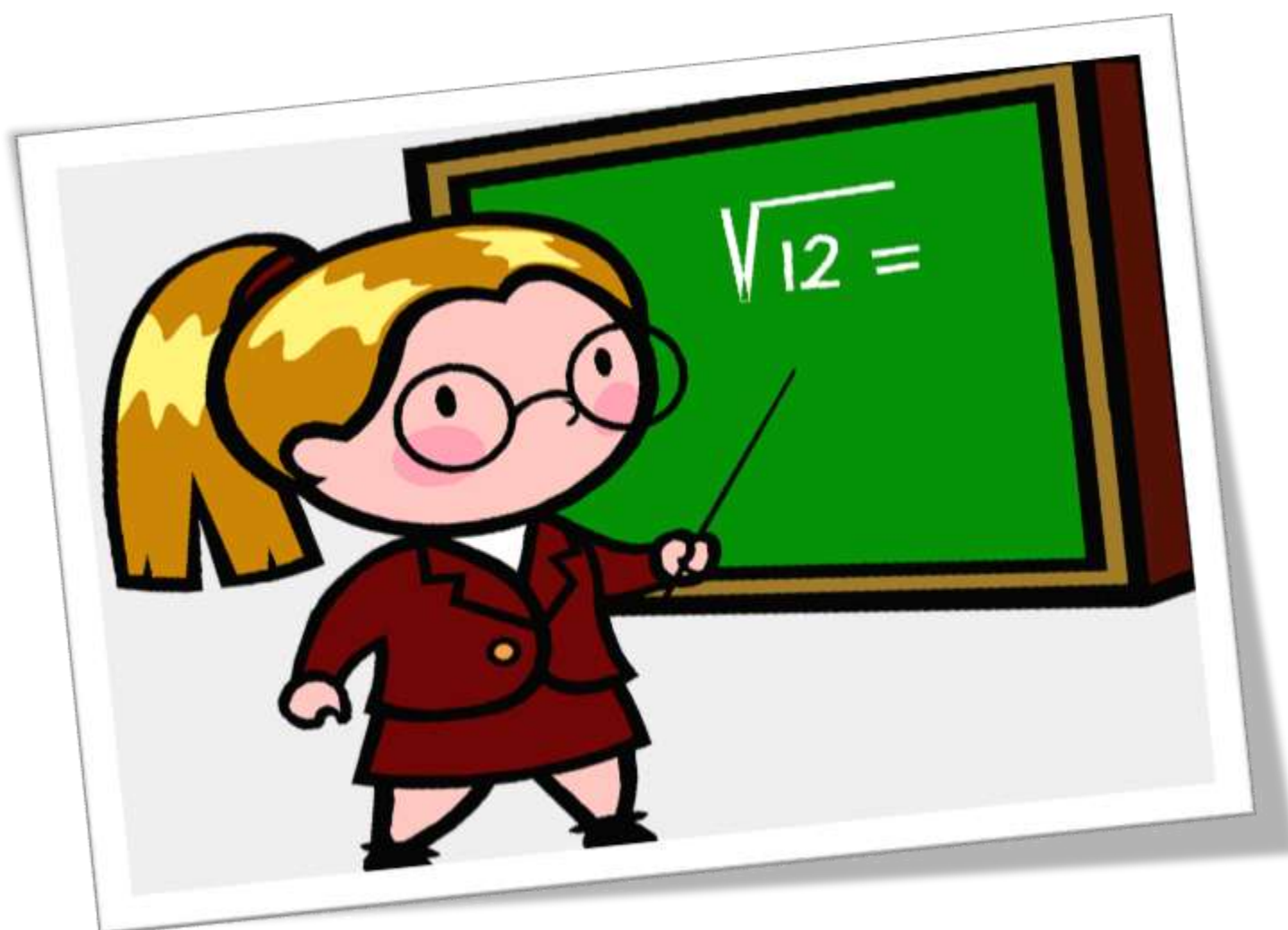
Запањеном човеку ништа није јасно и збуњено напушта канцеларију директора, а Ученички дан се наставља у још бољем расположењу.

Ове године Ученички дан одражан је у уторак, 8. 11. 2016. године, а своје утиске пренели су нам ученици одељења 7/2. Ево шта су нам рекли:

- Ја сам током Ученичког дана имала улогу наставнице српског и ликовног – предавала сам „Шашаву песму“ Мирослава Антића петацима, а час ликовног одржала сам четвртацима. Морам признати да ми се више свидела улога наставника него ученика, због контроле коју сам имала. Леп је осећај када знаш да те сви слушају и гледају, чекајући да им пренесеш своје знање. Након часова у зборници се окупило пола нашег одељења причајући своје доживљаје. Мислим да традиција Ученичког дана треба да се настави још дуго година и да сви треба да је пробају.

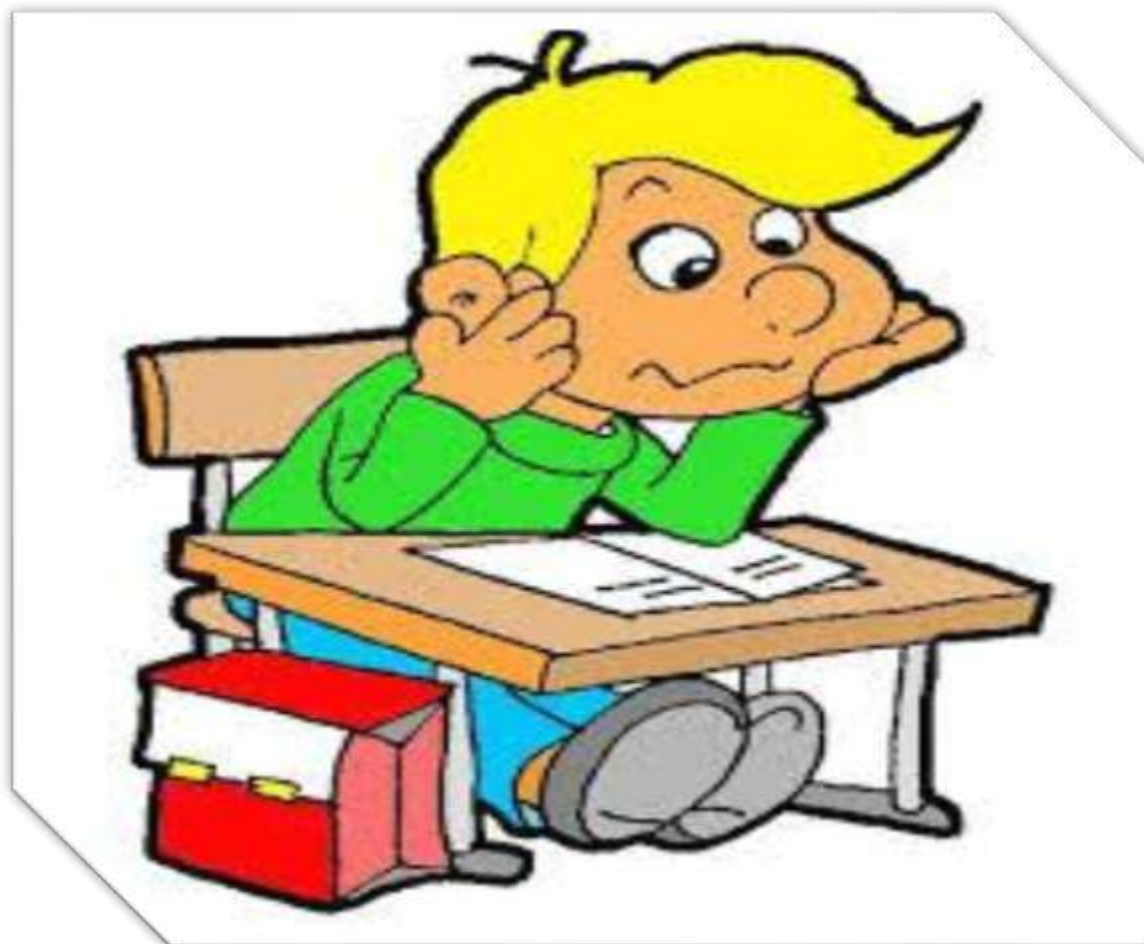
Ана Сићовић 7/2

Током ученичког дана била сам веома заузета – предавала сам српски језик 6/2 и 6/4, ликовно 4/4 и била сам васпитачица. Прва два часа, док сам била васпитачица, било је веома забавно – читала сам им приче, певали смо песмице и цртали. Занимљиво ми је било и на часу ликовног, јер смо правили кутију за тајне и питања која имамо. Дошао је четврти, пети и шести час када је требало да предајем српски језик. Док сам седела у зборници са другарицом (сада и колегиницом) Аном Сићовић и наставницом српског језика, сада већ познатим писцем, Љиљаном Шарац, пила сам чај који ми је помогао да се ослободим треме и полако се припремала за час са 6/2. Пошто им је наставница Љиљана разредни старешина, сви су ме у одељењу поздрављали са: „Добар дан, разредна.“ Радиле смо две песме: „Наслеђе“ Милана Ракића и „Моја отаџбина“ Алексе Шантића. Била сам јако нервозна, јер сам се плашила да нешто не изоставим. Али моји ученици су били мирни, слушали су ме пажљиво и нису причали у глас. Осећала сам се као диригент док сам

говорила: „Кажи ти... Хајде сад ти...“ Час са 6/2 је супер прошао, али је 6/4 било више него незгодно и немирно, али прихватила сам да је и таква ситуација део мог наставничког посла. На крају је све добро прошло – наставница Љиљана Шарац је била задовољна, баш као и ја. Сигурна сам да више никада нећу потцењивати посао наставника, јер ми је овај Ученички дан показао да он уопште није лак.

Невена Ћирић 7/2

- Никада нисам ни сањала да ћу у животу постати наставница, макар само на један дан. Увек сам мислила да је то јако тешко, али овај сан ми се остварио у нашој школи у којој је, као и сваке године, одржан Ученички дан. Када сам прошле године сазнала за ову лепу традицију била сам јако радознала, али шестацима није било дозвољено да преузимају улогу наставника. Једва сам дочекала седми разред и прилику да се опробам у улози наставника. Била сам заинтересована за многе предмете, али немогуће је све остварити јер и друга деца желе да се опробају као наставници – на крају сам одлучила да будем наставница ликовног. Требало је да предајем на четвртом часу, али сам ипак одлучила да одем на час математике јер ме је занимало како ће нам друга деца предавати. Математику су нам предавала два ученика осмог разреда и мислим да су били веома добри наставници. Мој час ликовног није био нимало лак – имала сам трему и било је јако захтевно, али ученици су били дивни и поштовали су то што им моја другарица и ја предајемо, слушали су нас и лепо радили. Јако сам срећна што сам имала прилику да будем наставник у школи – било је то дивно искуство. Такође, научила сам да морамо поштовати наше наставнике, јер им посао није нимало лак.

Јелена Мирковић 7/2

Школски летопис

Михајло Пупин и Никола Тесла у свету модерне технологије

Ученици наше школе 2. октобра 2016. посетили су изложбу о Михајлу Пупину и Николи Тесли у Историјском музеју Србије. Кустос у музеју упознао нас је са животом и научним радом наших великана, истакавши њихов посебно близак однос са мајкама, хуманитарни рад, најзначајније проналаске, чињеницу да никада нису заборавили своју земљу. Сазнали смо да су Пупин и Тесла били у добрим односима, али су им карактери били потпуно различити. Нарочито занимљиве биле су интерактивне презентације које су нам омогућиле да прођемо кроз сва места кроз која су Пупин и Тесла током живота прошли, и на крају стигли до Америке. Изложба је оставила јак утисак на нас, јер смо, поред нових сазнања о Михајлу Пупину и Николи Тесли, увидели како се савремена технологија може искористити на занимљив и практичан начин у музејском простору.

Катарина Војиновић 8/2

Очување књижевне културе у нашој школи

У нашој Основној школи „Стефан Дечански“ 13. октобра 2016. одржано је књижевно вече. Било је то дивно вече, током којег су наши гости још боље упознали присутне ученике са књижевним стваралаштвом. Гости који су књижевно вече учинили посебним су: Слађана Бајчић (наставница српског језика у Умци, која је написала дело „Лето без фејса“), Пламенка Ђого Вулић (наставница српског језика у Основној школи „Браће Јерковић“, која је написала дело „Гласно ћутање“), Неђо Ћићо Стојановић и Драгољуб Станковић. Поједини ученици наше школе читали су своје песме и саставе, а вече је употпуњено и извођењем музичких композиција на виолини и гитари. Ово књижевно вече је доказ да је књижевност увек у моди, јер нас враћа правим вредностима.

Видосава Маринковић 8/4

Прослава одељењске славе Света Петка

У нашој школи, у четвртак 27. октобра 2016, било је свечано у кабинету веронауке, где је одељење 7/3 прославило своју одељењску славу Света Петка, што је традиција већ последњих девет година. Идеја је настала на једном од часова веронауке, када су ученици предложили наставници да изаберу одељењског свеца којег би прослављали сваке године. Љубазни домаћини су нам објаснили да свака генерација овог одељења преузима славску традицију од својих претходника и истичу да заиста уживају припремајући своју славу. С нестрпљењем су ишчекивали госте, наставнике и ученике наше школе, за које су са својим родитељима припремили послужење. У разговору су нам поверили да им одељењска слава много значи и да се осећају као код куће обележавајући је у нашој школи. Међу гостима се нашао и директор школе Зоран Станковић, који је истакао да подржава ову лепу традицију и нада се да ће она бити настављена.

Андријана Андрејић 8/4

Београдски Сајам књига

Већ по традицији, крај октобра у Београду резервисан је за Сајам књига. Ове године уживање за све љубитеље књига трајало је од 23. до 30. октобра, а ми смо га посетили у петак, 28. октобра. Заиста смо уживали – коју год књигу да сте пожелели, могли сте је пронаћи на многобројним и добро опремљеним штандовима. На Сајму смо срели и новинарку Весну Дедић, ауторку емисије „Балканском улицом“, која је потписивала своје књиге. Било је много посетилаца, што показује колико је Сајам књига драгоцен за популаризацију књижевности у нашој земљи. Свима који нису били у прилици да ове године присуствују Сајму књига топло препоручујемо да га обавезно посете следеће године.

Анђела Јовић 8/4

Новогодишње чаролије у нашој школи

Ученици млађих разреда наше школе у месецу децембру били су изузетно вредни и посветили су се новогодишњим активностима. Ученици 2/1, 2/4, 3/3 и 3/4 са својим учитељицама су оригиналним и занимљивим новогодишњим радовима украсили своје учионице и учинили да прави празнични дух овлада нашом школом. Допустили су нам да завиримо у њихово новогодишње царство и ево шта смо тамо пронашли...

СПОРТСКИ

ТАЛЕНТИ

НАШЕ

ШКОЛЕ

Будућа репрезентативка

Ученица осмог разреда наше школе Анастасија Стајић, увек насмејана и расположена, изашла нам је у сусрет и дала интервју за школски часопис **Наша реч**. Анастасија је талентована одбојкашица, али и добра ученица и омиљена другарица. Упознала нас је са одбојком, спортом којем се она посветила, али нам је причала и о начину на који организује своје време како би све постигла. Сазнали смо о њеним плановима за будућност и већ изграђеним животним ставовима које има. Погледајте шта нам је све испричала.

Наша реч: За одбојку кажу да је „прави женски спорт“. Можеш ли да нам објасниш како си се заинтересовала баш за овај спорт и шта те је у њему привукло.

За одбојку сам се заинтересовала пре отприлике три године, гледајући одбојкашке утакмице на телевизији. Када сам се мало боље информисала о самом спорту гледајући клипове на јутјубу, схватила сам да је савршен за мене и одмах сам натерала маму да ми купи одбојкашку лопту. Док се нисам уписала у своју прву школицу одбојке, вежбала сам у дворишту са млађом сестром и, видевши да сам талентована и озбиљно заинтересована, родитељи су ми дозволили да тренирам. Мислим да нисам погрешила, јер се слажем да је одбојка савршен спорт за девојке пошто у њој нема директног контакта међу играчима.

Наша реч: У ком клубу си почела да тренираш и на који начин се развијала твоја каријера?

Мој први одбојкашки клуб био је баш овде у Железнику и каријеру сам започела 2012. године. После почетних корака који су увек најтежи, тренери су брзо увидели мој напредак, па сам прешла у пионирску групу и са њом у Београдској мини-лиги освојила своју прву златну медаљу. Сада сам већ међу сениорима и верујем да ћу још напредовати. Неки мој крајњи циљ је да једног дана будем део одбојкашке репрезентације Србије и надам се да ћу у томе успети.

Наша реч: На који начин си организовала своје време?

Захваљујући добром планирању, успела сам да ускладим свакодневне обавезе са одбојкашким тренинзима, тако да стижем све и ниједан део мог живота није запостављен. Нађем времена и за дружење или за одмор уз добру музику и филм.

Наша реч: Колико често имаш тренинге и да ли су они напорни?

Тренинзи се одржавају три пута недељно и јесу напорни, али то је неопходно да бисмо остале у форми и биле спремне за утакмице које имамо једном недељно.

Наша реч: На којој позицији у тиму играш и по чему је она специфична?

Играм на позицији средњег блокера, која је универзална и веома битна у тиму јер

играч учествује у свим сегментима игре: напада, организује акције, прима лопте итд.

Наша реч: Упознај нас са својим спортским успесима.

Поред прве златне медаље која ми је много значила и коју сам већ поменула, 2016. година је такође била веома успешна – освојили смо сребрну медаљу на хуманитарном турниру и још једну златну на турниру који је организовала општина Чукарица.

Наша реч: Одбојка је тимски спорт. Објасни нам како такав колектив функционише и какав је твој однос са саиграчицама и тренером?

Тимски дух је оно што краси све колективне спортове, па тако и одбојку. Јако је важно да се међусобно подржавамо и бодримо, јер без тога не би било успеха. Најбитније је да смо сви као један.

Наша реч: Можеш ли да прокоментаришеш успех наших одбојкашица на олимпијским играма у Рију?

За таква успех требало је уложити много труда, рада и стрпљења. Била сам јако поносна на наше девојке када су примиле медаљу за освојено друго место, јер се видело да су дале све од себе.

Наша реч: За крај, можеш ли ученицима наше школе да пошаљеш поруку зашто би требало да се баве спортом.

Важно је да се сва деца баве спортом јер ће им то омогућити да се правилно развијају и стећи ће дивна животна искуства у свету спорта.

Интервју припремиле:

Јована Јовић 8/2

Андријана Андрејић 8/4

Железник,

наш крај

(фото-репортажа)

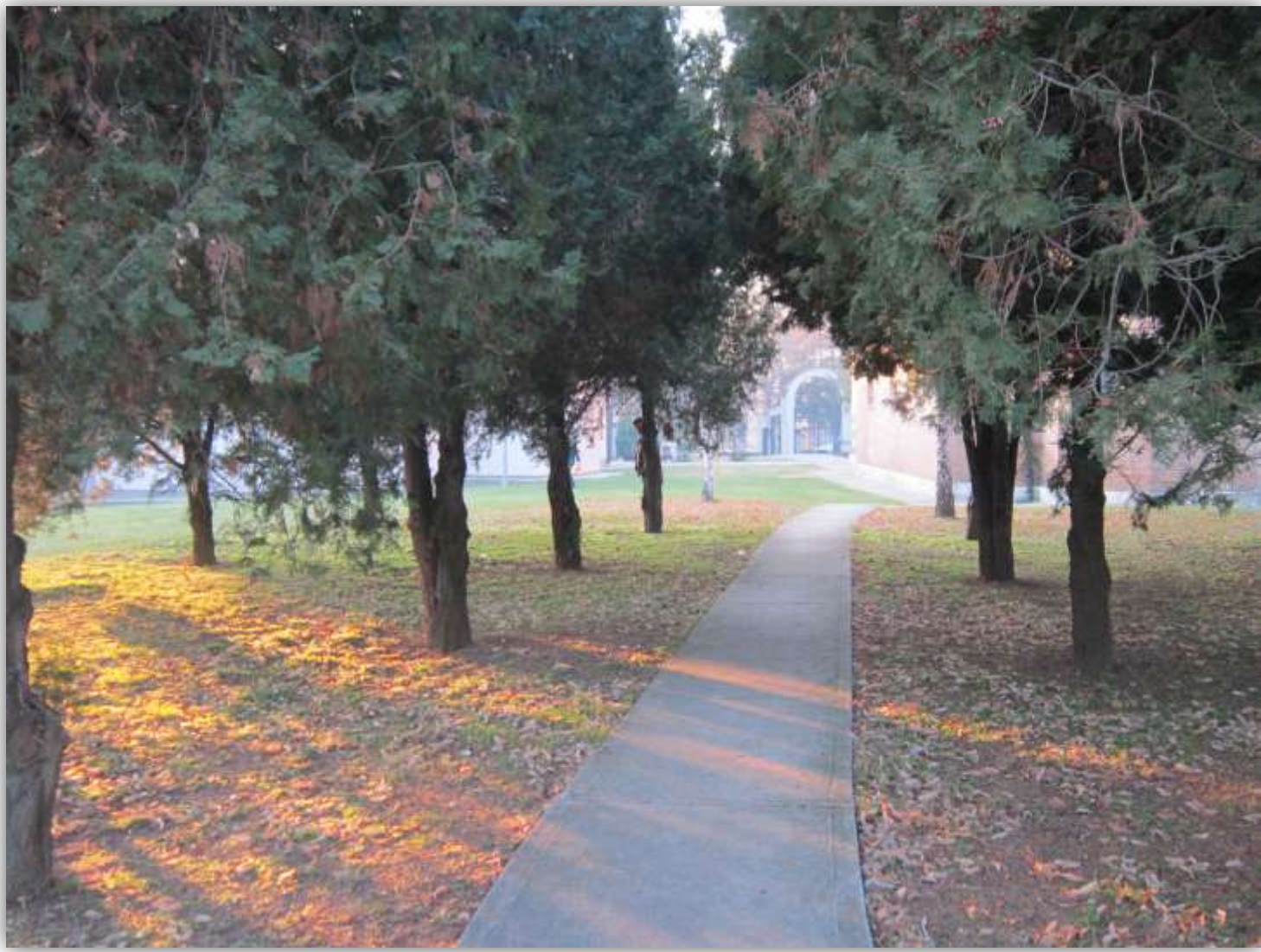

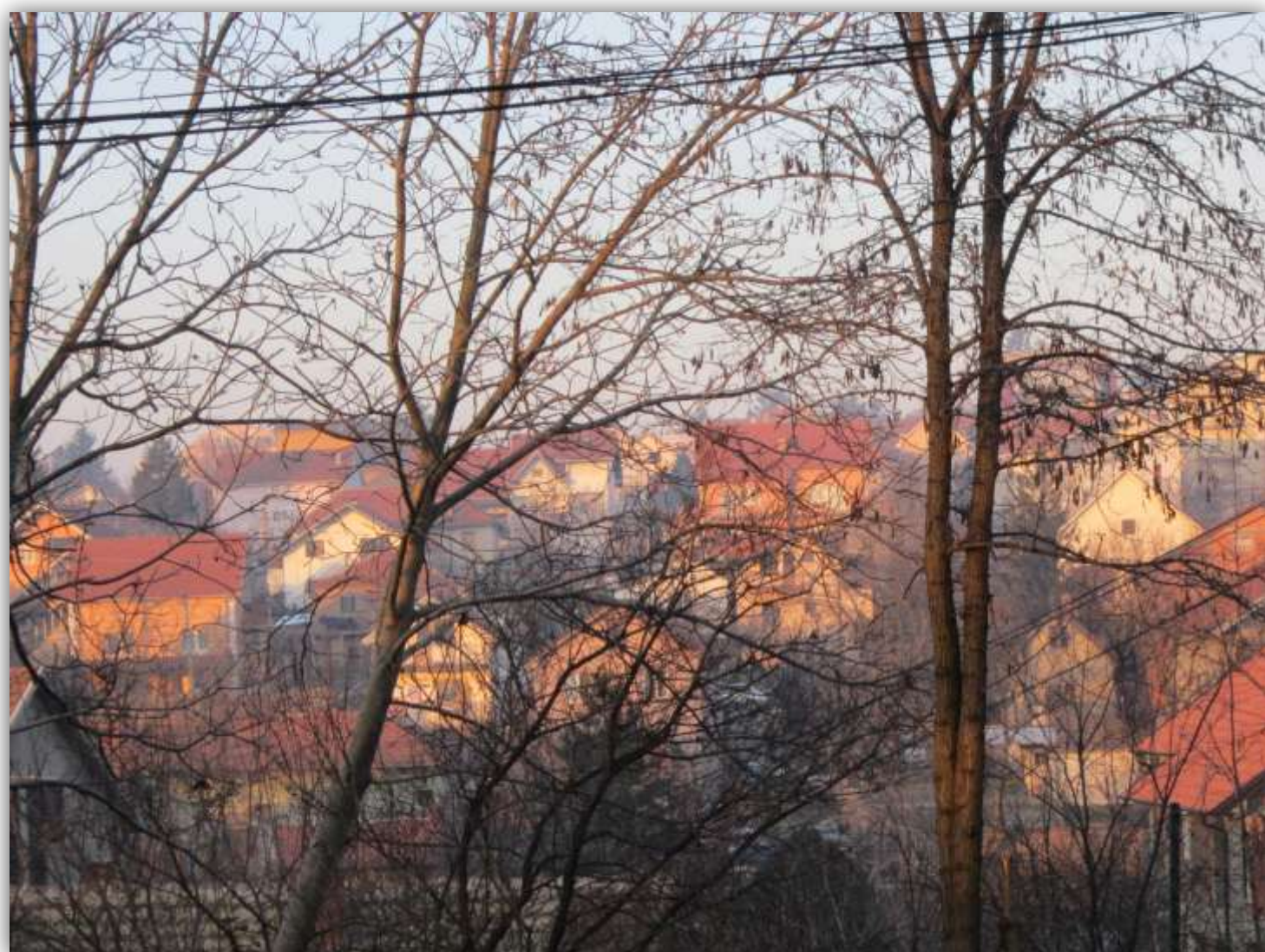

Фото-репортажу припремили:

Горан Голубовић 8/4

Зоран Дудуковић 8/4

Одабране

странице из

наших

свезака...

САВРЕМЕНА БАЈКА

Иза седам гора, иза седам мора у месту које ни један GPS не може наћи, живела је девојчица Луси која је имала тринаест година.

Она је имала баку Џул и деку Џоа као и сва остала деца, али су ипак обоје волели да се шале и да задиркују друге. Једног дана су је мама и тата послали да обиђе Џул и Џоа. Луси је рекла: „Али мама, тата, морам да инсталирам нову игрицу на компјутер.“ Мама и тата нису хтели ни да чују, па су је ипак послали. Луси је кренула против своје воље. Док је пролазила кроз шуму видела је много људи који су се чудно понашали: једни су скакали по дрвећу као веверице, другима су ноге вириле из шупљих стабала, а један човек је очајнички дозивао у помоћ Џејмса Бонда да му помогне да нађе Покемона. Тек тада је схватила да играју „Pokemon go“.

Када је дошла код баке видела је нешто чудно на њој. Упитала ју је: „Бако, бако, зашто су ти тако велике очи?“ Бака јој је одговорила: „Па и теби би биле да си се целу ноћ дописивала са двадесетогодишњаком који мисли да имаш осамнаест година“. Онда су се исмејале, али је ипак морала да обиђе и деку. Учила је нешто чудно и на деки. Упитала га је: „Деко, деко, зашто су ти тако велике очи?“ Дека јој је одговорио: „Па и теби би биле да си се целу ноћ дописивала са једном осамнаестогодишњакињом која мисли да имаш двадесет година.“

Када је Луси схватила о чему се ради све је испричала мами, па су онда отишле до баке и деке и рекле су им о чему је реч, па су се сви смејали.

И дан данас можеш да их чујеш како се смеју. Можда га сада може пронаћи барем један GPS.

Три звезде

Једном давно биле су три звезде и оне су чувале краљевство испод себе.

Једне ноћи најстарија звезда се разболела и пре смрти рекла млађим звездама: „Када ја умрем, реците краљу да пошаље жртву паметну и белу, да мене замени.“ Звезде је послушаше. Када дође ноћ младог месеца, изађоше звезде на брдо зелено и позваше краља да на брдо изађе. Краљ изађе на брдо и упита звезде: „Звезде сјајне, зашто мене зовете да на брдо изађем?“ Звезде му све објаснише. Наиме, имале су још тачно пет дана да нађу замену за најстарију звезду или би се и оне саме угасиле. То би значило да би краљевство остало без заштите. Следеће ноћи краљ позва звезде и донесе као замену за угашену звезду овцу белу, па је звезде однеше. Наредне ноћи звезде вратише овцу краљу, рекоше да овца није довољно паметна да постане звезда. Четврте ноћи краљ позва звезде и понуди им сиромашно чобанче, а оне га однесоше. Пете ноћи звезде вратише чобанче краљу и рекоше му да оно није довољно бело да буде звезда. Онда му звезде казаше: „Е, краљу, јадниче, само ти и жена твоја имате и памети и одећу белу, па ти бирај између себе и жене своје.“ Краљ се пун туге вратио кући, па се договори са женом да ће је сваког младог месеца чекати на брду зеленом. Дође и последња ноћ, а он на брду чека звезду да га однесе. Сав бео размишља шта ће му се десити.

Сваког следећег младог месеца краљева жена би на брду чекала да мало прича са својим мужем.

Идеална српска девојка

Нико није савршен. Данас се ретко може наћи неко ко је природно леп, чистог срца, са примереним понашањем.

Данашња деца диве се светски звездама. То су њихови идоли. Они не схватају да се осамдесет посто тих звезда крије испод неких маски. Свака од њих је барем једном урадила пластичну операцију, а већини нажалост недостаје образовање.

Мислим да су природни изглед и духовна лепота најбитнији. Људи су данас површни, гледају само физичку лепоту, а ја сматрам да је унутрашња лепота важнија од спољашње. Није битно да ли жена има велике груди и савршено лице ако је у души пакосна. По мом мишљењу, идеална српска девојка треба да буде узор другима. Она треба да се понаша лепо, не сме да псује, провоцира, туче се и слично. И скромност је битна. Није поента живота само у богатству, најбитније је да девојка буде образована. Јер какав узор може бити девојка која не зна да склопи две смислене реченице?

Још увек постоји много идеалних српских девојака, али их је све мање. Ако људима наставе да буду узори особе из ријалити програма неће остати ниједне примерене девојке у нашем окружењу.

Анђелина Миловановић 8/2

Горка искуства нас чине јачим

Свако дете мора да прође кроз тешке фазе у животу. Једна од најтежих је уклопити се у друштво. Данас се све добија некаквом репутацијом.

Да би био прихваћен у дечијем друштву мораш да знаш модерне форе и псовке. Такође је потребно бити активан на интернету и вређати свакога ко има другачије мишљење. Нажалост, то је истина. У нашем друштву сваког дана има свађа и вређања. У ситуацијама када се сви окрену против тебе треба паметно реаговати. Неки ће користити аргументе и филозофије, остали ће започети борбе и туче. Наравно, овакав рат ће имати последице, али у оба случаја онај који је нападнут ће постати јачи. Никада не треба дозволити другима да вас сломе. Увек треба устати и доказати да је нападач слабији од вас.

Чак и ако изгубите, то ће бити лекција. То ће вас ојачати и помоћи вам да следећег пута однесете победу! Никада не треба одустајати. Никада нисте стварно поражени, само сте научили лекцију!

Филип Јовановић 8/4

Наша

препорука

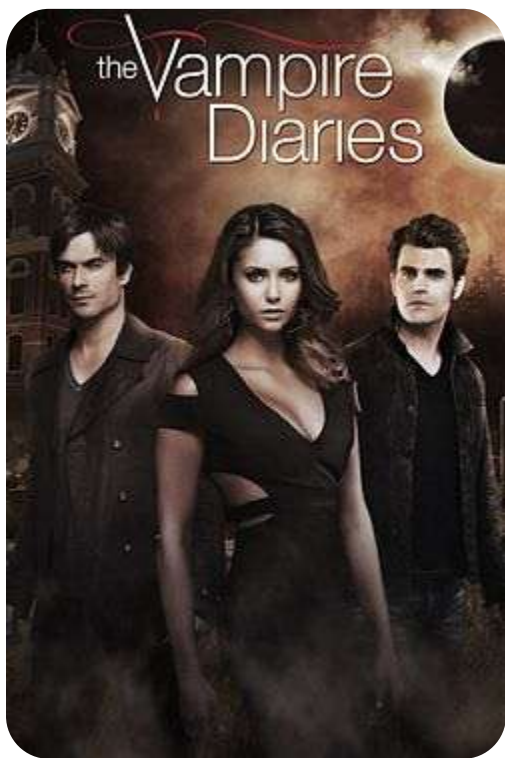
како провести

НОВОГОДИШЊЕ

празнике

Сигурни смо да се сви ученици радују предстојећем периоду – одмориће се од школских обавеза и уживати на новогодишњем и зимском распусту. Садржајан одмор подразумева и квалитетно проведено време уз добар филм, серију или књигу. Ево неколико наших препорука чему бисте се могли посветити у данима одмора.

- Серија „Вампирски дневници“ залудела је тинејџере широм света. У питању је тинејџерска драмска хорор тв серија. Када је телевизијска мрежа CW приказала прву епизоду 10. 9. 2009, пилот епизода је забележила највећу гледаност мреже још од 2006. године.

Серија се састоји од осам сезона. Аутори серије су Кевин Вилијамсон и Џулија Плек. Важнији глумци су Нина Добрева, Ијан Самерхолдер, Пол Весли. Серија је снимљена у Сједињеним Америчким Државама. Једна епизода траје 42 минута, па не одузима много времена и лако ју је пратити. Садржај серије је изузетно занимљив. Након трагичне смрти родитеља, седамнеастогодишња Елена и њен брат настављају да живе са тетком у Мистик Фолсу у Вирџинији. Еленин живот се мења из корена када се појави zgodни и мистериозни Стефан Салваторе. Обоје ће одмах осетити привлачност и почеће да се зближавају. Елену збуњује Стефаново бизарно понашање, али не слуги да он скрива мрачну смртонасну тајну – он је вампир. Ствари се компликују када у град стигне Стефанов старији брат, вампир Дејмон. Када браћа у Елени препознају некадашњу љубав, започињу борбу за њену душу.

Серија ми се допала зато што у њој има много нереалних ствари. Говори о најлепшем осећању, љубави. Препоручила бих је свима, јер ће им омогућити да бар на тренутак оду из стварности и одлугају на место где је све могуће.

- Књига је нешто што нас испуњава, чини срећним и радосним, одбацује осећај усамљености и обогаћује наш речник. Моја топла препорука за све вас је књига „Мој слатки живот“ коју је написала

Марија Жежељ. Иако поједини осуђују ову књигу, због тога што ју је написала седамнеастогодишња јутјуберка, она нам пружа једну лепу и значајну поуку и даје добре савете.

Ова књига говори о тинејџерском животу тринаестогодишње Нађе, који је веома тежак. Из ње добијамо корисне савете који нам указују на то како да изградимо свој став и како да поступимо против разних врста искључивања у друштву. Даје нам поуку да увек верујемо у себе и у своје снове, као и то да морам да останемо своји у свим ситуацијама.

Иако ова књига говори о тинејџерском животу, не мора значити да је искључиво намењена том узрасту већ и свим осталим. Такође, постоје књиге које нису прикладне за све узрасте, у шта сам се уверила почевши да читам једну такву. Веома је битан добар избор књига, а ова је засигурно прави погодак.

Видосава Маринковић 8/4

- „Крај династије Обреновић“ је телевизијска серија у облику драмске хронике снимљена 1995. године у продукцији РТС-а.

Сценарио је написао Радомир Путник, а режирао ју је Сава Мрмак.

Серија дочарава политичка дешавања у животу Србије од 1900. до Мајског преврата 1903. године, када су краљ Александар Обреновић и краљица Драга Обреновић убијени, а на српски престо доведен је краљ Петар Први Карађорђевић. Серија има једанаест

епизода, од којих су за првих девет коришћени поуздани историјски извори, а за последње две, у којима је описан сам преврат, сценарио је, оправдано, делимично произвољан. У осмој епизоди коришћени су

одломци из серије „Димитрије Туцовић“.

Награду за најбољи глумачки пар године по избору читалаца ТВ Новости добили су Љиљана Благојевић за улогу краљице Драге и Тихомир Станић за улогу краља Александра Обреновића на Филмским сусретима у Нишу 1995. године.

Сценарио садржи елементе мемоарских и извора:

- „Белешке“, Антоније К.
- „Дворски преврат“, Ђорђе
- „Тајна двора
Божа К. Маршићанин;
- „Моја сестра краљица
Милићевић

неколико историографских

Антић;
Генчић;
Обреновића“,

Драга“, Ана

Серија је у великој мери заснована на историјским чињеницама, али постоје и одступања, међу којима су најзанимљивија следећа:

- Због видне физичке сличности између глумца Тихомира Станића и краља Александра Обреновића, краљеви портрети употребљени у серији користе Станићевом лику. Изузетак су, наравно, сцене из серије „Димитрије Туцовић“ где се појављују прави портрети краља Александра и краљице Драге.
- У десетој епизоди, после убиства Наумовића и Миљковића, официри динамитом разносе врата дворског крила у којем се налази краљевски пар, што се чује целим градом. Краљ и краљица се пак буде тек када чују накнадну револверску пуцњаву из обрачуна завереника и гардиста.
- Када су тела краља и краљице избачена у двориште, у серији се официри без много речи окупљају око њих, а Александар Машин наређује да се тела унесу у двор да би се извршила аутопсија.

Заправо се кравави пир и тада наставио – краљу и краљици су одсечени поједини делови тела.

Краљевски пар 1902. године

Мајски преврат

Мени је ова серија била изузетно занимљива и сваком бих препоручио да је одгледа. Поред тога што можете много сазнати о важном догађају из српске историје, серија је и прича о правој љубави и свим искушењима кроз која су краљ Александар и краљица Драга прошли да би били заједно.

Лазар Лубура 8/2

Креативне

радионице

млађих

разреда

Већина стручњака истиче да је креативност особина која у великој мери доприноси правилном развоју деце, па се просветни радници труде да је што више подстакну код својих ученика. Погледајте како су малишани у нашој школи, уз подршку својих учитељица, показали своју креативност.

✚ ОДЕЉЕЊЕ 2/4, ЛУТКЕ ОД КАРТОНА И ВУНИЦЕ

 ОДЕЉЕЊЕ 3/4, СТАРИ ЗАНАТИ (НАРОДНА ТРАДИЦИЈА)

БРАВАР

Браварите се занимаваат со работни задачи кои се рече
 работат во сфера на метални работи коишто се користат
 во сфера на градба и индустрија. Во сфера на градба
 се користат метални конструкции коишто се користат во
 сфера на индустрија и сфера на транспорт. Браварите се
 занимаваат со работни задачи коишто се користат во
 сфера на градба и индустрија. Браварите се занимаваат
 со работни задачи коишто се користат во сфера на градба
 и индустрија. Браварите се занимаваат со работни задачи
 коишто се користат во сфера на градба и индустрија.
 Браварите се занимаваат со работни задачи коишто се
 користат во сфера на градба и индустрија. Браварите
 се занимаваат со работни задачи коишто се користат во
 сфера на градба и индустрија. Браварите се занимаваат
 со работни задачи коишто се користат во сфера на градба
 и индустрија. Браварите се занимаваат со работни задачи
 коишто се користат во сфера на градба и индустрија.
 Браварите се занимаваат со работни задачи коишто се
 користат во сфера на градба и индустрија. Браварите
 се занимаваат со работни задачи коишто се користат во
 сфера на градба и индустрија. Браварите се занимаваат
 со работни задачи коишто се користат во сфера на градба
 и индустрија. Браварите се занимаваат со работни задачи
 коишто се користат во сфера на градба и индустрија.

Свои алати се: сепаратор, СВ Алати

СТОП

 The collage includes:

- A coat of arms with the text "ЗРД БРАВАР" below it.
- A collection of various tools such as wrenches, sockets, and screwdrivers.
- Photographs of construction sites, stairs, and structural frames.
- Technical drawings and sketches of mechanical parts and structures.
- A blue mechanical component, possibly a pump or motor part.
- A photograph of a staircase with a metal railing.
- Small photographs of construction materials and processes.

Дана В. III ч
 Мелица Н. III ч
 Андријана Б. III ч

КОВАЧ

Hand-drawn diagram of a blacksmith's workshop. It features a central furnace with a blacksmith figure working nearby. To the left is an anvil and to the right is a hammer. Below the furnace, there are sketches of various tools and finished metal parts. The background contains handwritten notes in Cyrillic script.

ЛИМАР

ЛИМАР је ЗАНАТЛИЈА КОЈИ СЕ ОДВИ ПРАВЉЕЊЕМ ПРЕДМЕТА ОД ЛИМА.

ЛИМАР ПРАВИ:

- КОРИТО
- КОСА
- КОША
- БОНСЕХ
- БЛОКАТОР
- ЧЕКА
- КЛОБА

ПОСРЕДСТВИ КОЈЕ ЛИМАР КОРИСТИ СУ:

- Сечење
- Савијање
- Иземљење

СВОЈЕ ПРОИЗВОДЕ ПРАВИ ПО ПОВИШАЈУ ИДУ ПУ ПРОДАЈЕ У СИНДРИКАУ РАТЦИА И ПИВАРАНА.

ОД ЗАСТА СЕ КОРИСТИ:

- Дрво
- Метал
- Резач
- Бодило
- Мачица
- Пиле
- Брада
- Баче
- Клоба

ОДЕЉЕЊЕ 4/4, ПРАВЉЕЊЕ НОВОГОДИШЊИХ УКРАСА И ЧЕСТИТКИ (ЧАС ЛИКОВНОГ)

ПРАЗНИЧНА ЧЕСТИТКА НАШИМ
ЧИТАОЦИМА

НОВОГОДИШЊА ПЕСМА

БАБЕ

КОЛО СРЕЋЕ СЕ ОКО НАС ОКРЕЋЕ,
ВРЕМЕ БРИШЕ ШТО СУДБИНА ДОНОСИ;
А У ПОНОЋ СВИ БИЋЕМО СТАРИЈИ,
НЕКА СВАКО СВОГ НАЈДРАЖЕГ ЗАГРЛИ.

НОЋАС СЕБЕ ЋУ НЕКОМ ДА ПОКЛОНИМ,
НА ТОМ ПОКЛОНУ ПИСАЋЕ „ЛОМЉИВО“!
МОЖДА СУТРА МИ БИЋЕМО СРЕЋНИЈИ,
ВЕРУЈ, МАДА ЈЕ ДАНАС СВЕ СУМЊИВО.

КАД ВРЕМЕ ОКРЕНЕ ЛИСТ
НА СВИМ КАЛЕНДАРИМА,
ТАД НЕКА СЕ ТУГА ИЗБРИШЕ
ИЗ СВИХ НАШИХ ОЧИЈУ.
БАР ДА ЈЕ СВЕ РУЖАН САН
ИЗ КОГА ЋЕ НАС ПРОБУДИТИ
СРЕЋНИЈА НОВА ГОДИНА
КОЈУ С НАДОМ ЧЕКАМО СВИ.

НЕК' СЕ ВРАТЕ СВИ КОЈИ СУ ОТИШЛИ,
НЕК' СЕ РАДУЈУ СВИ ШТО СУ ПЛАКАЛИ,
НЕКА ЗАВОЛЕ СВИ ШТО СУ МРЗЕЛИ,
НЕКА ДОБИЈУ СВИ ШТО СУ ГУБИЛИ.

КОЛО СРЕЋЕ НЕКА СЕ НЕ ЗАУСТАВИ,
МНОГИХ СТВАРИ СЕ ВИШЕ И НЕ СЕЋАМ;
ВРЕМЕ БРИШЕ ШТО СУДБИНА ДОНОСИ,
БИЋЕ БОЉЕ, ПОНЕКАД ПРЕДОСЕЋАМ.

